

CULTURA

LLISTA DE GUANYADORS DELS PRIMERS PREMIS JOCS FLORALS'97

Educació Infantil:

P3 A: Carla Alacambra.
P3 B:
P4 A: Daniel Guirado.
P4 B: Carlos Belmonte.
P5 A: Rubén Martínez.
P5 B: Esther Ibañez.

Educació Primària:

1er. A: Adrià Ballestero.
1er. B: Jordi Leiva.
2on. A: Toni Herrero.
2on. B: Carmen Domínguez.

E.S.O.:

1er. E.S.O.: Griselda Flaqué
2on. E.S.O.: Manel Moratalla
3er. E.S.O.: Cristina Membrive
2on. F.P.: Jordi Roca

EL BOSC DAVANT DE L'AMISTAT:

En un país molt llunyà s'hi trobava un lloc meravellós que només han tingut la sort de veure'l tres persones, el David, el Víctor i el Marc. Ells el van conèixer per casualitat. I aquí comença la seva història. Un dia de bon matí van anar a fer una excursió junts. Era una excursió d'investigació, no pas d'amics, perquè ells no cren pas un model de bons amics, tot el contrari. Van prometre no barallar-se ni tenir en compte la relació entre ells. Van començar l'excursió. Primer de tot van visitar el riu més famós d'aquell país, el riu Callangul. Al acabar la seva visita al riu, van anar cap a les coves. Ells anaven sense guia, per tant, per ells aquestes coves eren molt perilloses. En aquelles coves era molt fàcil perdre's. Estaven plenes de passadissos i barrancs, però com ells eren aventurers s'hi van atrevir i s'hi van ficar sense pensar-s'ho dues vegades. Ells no s'esperaven el que els passaria allà dins. Es va anar acostant cuidadosament a la boca de la cova. Una vegada estaven a dins va sorgir un tremolor dins la cova. Ells van caure de cul a terra, però no es van fer mal només es van emportar un bon ensurt. Van continuar. Es van aturar al primer passadís. Al fons d'aquell passadís hi havia una lluentor que deslluernava. Es van anar endinsant fins al fons del passadís on els hi

esperava un altre ensurt, van caure dins d'un túnel endinsat a terra que era una espècie de tobogan. De sobte, un terra en forma de coixí els hi va amortiguar la caiguda. Van veure una lluentor que sortia pels cantons d'una porta. Es van dirigir a ella. Van entrar i es van quedar paralitzats durant uns minuts. Era tot meravellós. Era un bosc daurat, els arbres, les pedres, les flors, el terra, etc. Però hi havia una cosa curiosa. Els arbres donaven fruits, les flors feien olor, les pedres eren dures, el terra feia créixer les plantes, etc. Ells van dir -¿Com pot ser que alguna cosa d'or tingui vida?-. Van anar caminant una bona estona. No s'esperaven el que els hi passaria. El bosc els hi havia preparat trampes perquè fossin amics i aprenguessin a ajudar-se. Encara que no us ho creieu van sortir d'aquell bosc sent més amics del que es podien imaginar. Va nèixer una amistat tan forta que avui en dia encara són molt bons amics.

Aquesta història serveix per donar-nos compte que no es jutja a les persones perquè només tenen mala fama. També aprenem que hem d'ajudar a tothom encara que no siguem els seus amics.

Griselda Flaqué
1er. d'ESO

FALTA D'AFECTE:

Les coses no són el que eren,
els temps han canviat,
no hi ha valors, només matèries
que amb tots poden, sempre podran.

Sort que encara hi han persones
que lluiten pels seus ideals.
Són com desconeguts cavallers
que s'enfroten amb els grans dracs.

L'odi és al carrer,
és l'esclau de la ignorància,
no hi ha amor, només venjança
i els diners ho compren tot.

Ja no és com al passat
anys enrera, un valent guerrer
va enfrontar-se amb un gran drac
per l'amor d'una princesa.
Avui dia ni dracs, ni detalls,
només sexe, sense mostres
d'afecte.

Per Sant Jordi, sembla que tot canviï.
El noi una rosa lliura a sa estimada,
i ella, amb els ulls negats
un llibre li lliurarà, emocionada.

Jordi Roca
2on. FP